

Tuna Boylarında Susmak Aşka

— Enis AKTAŞ · 28 Aralık 2010

Senden sonra öğrendim
Uyanmamayı sabahına İstanbul'un
Boğazına bakmamayı, her sabah
Serin sularında hülyalara dalmamayı,
Doğan güneşin etrafında yanmamayı,
Senden sonra öğrendim ben
Çok koşup da menzile varamamayı...

Varlığımı da anlayamıyorum sen yokken
Kayboluşumu seyrediyorum tuna boylarında
Bihaberim yaşadığımdan
Kurumuş boğazımda belli belirsiz nefesler
Ve beni ecele sürekliler
Açık mavi düşler...

Nicedir çığırıyor martılar
Melodisini süpürmüşler bu kentin
Huzura çalmıyor şarkılar
Hatta
Rahmete yağmıyor yağmurlar
Sanki şiirler bile sıradanlaştılar...

Artık kara yağız bir karanlık sabahlarım
İltihabı akıyor toprakların
Kırmızıya çalmıyor erguvanlarım
Gökte Sitareler benim tek dostlarım
Söyler misin yosun gözlüm
Ben sensizlikle nasıl savaşıyorum?

Zaman seni akıyor bu gece
Sıyrılmış küflü karanlığından
Ellerinde idam ediliyor şiirlerim
Her bir sokağına müsvedde şiirler yazarken
Gözlerin...
Aşkımı bu kayıp kentin?

Nedendir her baktığım yerde gözlerinin feri doğar
Umutların pespaye, ruhumu okşar
Söyler misin ey sevgili
Narından bir tutam alsam yanar mıyım yine sana?
Temizle sen kokan ruhumu
Esir düşmüşüm ben karanlığa...

Rüyamda beni topluyordun zülüflerinden
Yıldızları takmıştım gerdanına
Acının tiziydi sesin
Bir neydi seni üfleyen
Meneviş rengi hayallerimdeyken o yosun gözlerin
Ben damla damla süzülüyordum bedeninden...

Sonra yalnızlığa çaldı gözlerin beni
Bir başıma sefildim bir başıma bedevi
Bir avuç umut içtim her gece
Neye yarar ki
Yutkunamadım bir türlü seni...

Ben sığındım artık karaya çalan sığlara
Gözlerimde ufkumun hazin sonu
Ve ellerimde kül renginde dikenli güller
Her yaprağına Aşk adını zikreder...

Sen fezanın tek yıldızı
Sen en güzel...

Kavuşmamamız yaprakların kaderiyse eğer
Olsun yosun gözlüm
Yaprakları kurutmamaya değer
Senin yolunda ölmek
Yaşamaktan bile daha güzel...